

Az Országgyűlés a közpénzek felhasználásának, valamint a nemzeti vagyon kezelésének, védelmének és hasznosításának ellenőrzése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. fejezet

Általános rendelkezések

Az Állami Számvevőszék jogállása és hatásköre

1. §

(1) Az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, amely az Országgyűlésnek alárendelve látja el feladatát. Az Állami Számvevőszék jogállását és hatáskörét az Alkotmány és e törvény határozza meg.

(2) Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tevékenysége során minden más szervezettől független.

(3) Az Állami Számvevőszék általános hatáskörrel végzi a közpénzekkel és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás ellenőrzését.

(4) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési tapasztalatain alapuló megállapításaival, javaslataival, tanácsaival segíti az Országgyűlést, annak bizottságait, és az ellenőrzött szervezetek munkáját, amellyel elősegíti a jól irányított állam működését.

(5) Az Állami Számvevőszék megállapításai alapján az ellenőrzött szervezetekkel és a felelős személyekkel szemben az illetékes szervezetnél eljárást kezdeményezhet.

(6) Az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.

2. §

(1) Az Állami Számvevőszék a központi költségvetés szerkezetében önálló fejezet, a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének jogosítványait az elnök gyakorolja.

(2) Az Állami Számvevőszék a költségvetésére vonatkozó javaslatát és a költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámolóját maga állítja össze, és azt a Kormány változtatás nélkül terjeszti be a központi költségvetésről, illetve az annak végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részeként az Országgyűlésnek. Az Állami Számvevőszék költségvetését úgy kell megállapítani, hogy ne legyen kevesebb az előző évi központi költségvetésben megállapított összegnél.

(3) Az Állami Számvevőszék részére e törvény 3–5. §-aiban foglaltakon túlmenően további feladatot törvény csak úgy állapíthat meg, hogy a feladatellátáshoz szükséges pénzügyi fedezetet egyidejűleg biztosítja.

(4) Az Állami Számvevőszék gazdálkodását az Országgyűlés elnöke által pályázat útján kiválasztott és megbízott független könyvvizsgáló ellenőrzi. A könyvvizsgálattal a Magyar Könyvvizsgálói Kamara által vezetett könyvvizsgálói névjegyzékben szereplő „költségvetési” minősítésű könyvvizsgáló bízható meg.

Az Állami Számvevőszék feladatai

3. §

(1) Az Állami Számvevőszék feladatait és hatáskörét e sarkalatos törvény és más törvények állapítják meg.

(2) Az Állami Számvevőszék tevékenységét ellenőrzési terv alapján végzi, amit az elnök hagy jóvá. Az ellenőrzési tervről és annak módosításáról az Állami Számvevőszék elnöke tájékoztatja az Országgyűlést.

(3) Törvényben meghatározott feladatkörében az Állami Számvevőszék

- a) köteles ellenőrzést lefolytatni az Országgyűlés döntése alapján,
- b) ellenőrzést végezhet a Kormány felkérésére.

(4) Az Állami Számvevőszék a NATO, az Európai Unió, illetve olyan nemzetközi szervezet felkérésére, amelynek a Magyar Állam tagja, továbbá az Országgyűlés vagy a Kormány által vállalt nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség teljesítésére – díjazás ellenében is – ellenőrzést folytathat, ügkörébe tartozó szakértői tevékenységet végezhet belföldön és külföldön. Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tervének teljesítését e bekezdésben meghatározott tevékenysége nem veszélyeztetheti.

4. §

Az Állami Számvevőszék elnöke az Országgyűlés számára készített éves beszámolójában tájékoztatást ad a szervezet előző évi ellenőrzési tevékenységéről, működéséről, gazdálkodásáról, valamint az ellenőrzési megállapítások alapján tett intézkedésekről.

5. §

(1) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi az államháztartás gazdálkodását, ennek keretében a központi költségvetési javaslat (pótköltségvetési javaslat) megalapozottságát, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségét, az állami kötelezettségvállalással járó beruházási előirányzatok felhasználásának törvényességét és célszerűségét.

(2) Az Állami Számvevőszék az államháztartás gazdálkodásának ellenőrzése keretében ellenőrzi a központi költségvetés szerkezeti rendjébe tartozó fejezetek működését, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és az elkülönített állami pénzalapoknak a felhasználását, valamint a helyi önkormányzatok és a kisebbségi önkormányzatok, továbbá ezek társulásai gazdálkodását.

(3) Az Állami Számvevőszék az államháztartásból származó források felhasználásnak keretében ellenőrzi a központi költségvetésből gazdálkodó szervezeteket (intézményeket), valamint az

államháztartásból nyújtott támogatás vagy az államháztartásból meghatározott célra ingyenesen juttatott vagyon felhasználását a helyi önkormányzatoknál, az országos és helyi kisebbségi önkormányzatoknál, a közalapítványoknál (ide értve a közalapítvány által alapított gazdasági társaságot is), a köztestületeknél, a közhasznú szervezeteknél, a gazdálkodó szervezeteknél, a társadalmi szervezeteknél, az alapítványoknál és az egyéb kedvezményezett szervezeteknél. Amennyiben a kedvezményezett szervezet az államháztartásból támogatásban vagy ingyenes vagyonjuttatásban részesül, gazdálkodási tevékenységének egésze ellenőrizhető.

(4) Az Állami Számvevőszék a nemzeti vagyon kezelésének ellenőrzése keretében

a) ellenőrzi az államháztartás körébe tartozó vagyon kezelését, a vagyonnal való gazdálkodást, az állami tulajdonban (résztulajdonban), vagy többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek vagyonérték-megőrző és vagyongyarapító tevékenységét, az államháztartás körébe tartozó vagyon elidegenítésére, illetve megterhelésére vonatkozó szabályok betartását;

b) ellenőrizheti az állami vagy önkormányzati tulajdonban (résztulajdonban) lévő gazdálkodó szervezetek vagyongazdálkodását.

(5) Az Állami Számvevőszék – a (3)–(4) bekezdés szerinti ellenőrzési feladataival összefüggésben – ellenőrizheti az államháztartás alrendszereiből finanszírozott beszerzéseket és az államháztartás alrendszereihez tartozó vagyont érintő szerződéseket a megrendelőnél (vagyonkezelőnél), a megrendelő (vagyonkezelő) nevében vagy képviselőjében eljáró természetes személynél és jogi személynél, valamint azoknál a szerződő feleknél, akik, illetve amelyek a szerződés teljesítéséért felelősek, továbbá a szerződés teljesítésében közreműködőknél.

(6) Az Állami Számvevőszék ellenőrzése során értékeli az államháztartás számviteli rendjének betartását, az államháztartás belső kontrollrendszerének működését.

(7) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi a központi költségvetés végrehajtásáról készített zárszámadást. A központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzése keretében az Állami Számvevőszék ellenőrzése kiterjed

a) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról készített zárszámadásra és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak a pénzügyi beszámolójára,

b) az elkülönített állami pénzalapok költségvetésének végrehajtásáról

készített zárszámadásra.

(8) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi az állami adóhatóság és a helyi önkormányzatok adóztatási és egyéb bevételszerző tevékenységét, valamint a vámhatóság tevékenységét.

(9) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseinek gyakoriságát törvény, törvényi szabályozás hiányában az Állami Számvevőszék elnöke határozza meg.

(10) Az Állami Számvevőszék ellenőrzi a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását és a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben foglaltak alapján folytatott, az alapvető feladatok körébe nem tartozó tevékenységét. E körben az Állami Számvevőszék azt ellenőrzi, hogy a Magyar Nemzeti Bank a jogszabályoknak, az alapszabályának és a közgyűlése határozatának megfelelően működik-e.

(11) Az Állami Számvevőszék – külön törvény rendelkezéseinek megfelelően – a pártok gazdálkodását a pártok parlamenti frakciói számára az Országgyűlés által –külön törvény alapján – folyósított hozzájárulás felhasználását és a nemzetbiztonsági szolgálatok speciális működési költségkeret felhasználására vonatkozó adatait törvényességi szempontok szerint ellenőrzi. Törvény más esetekben is az ellenőrzést a szabályszerűségi szempontok vizsgálatára korlátozhatja.

Jogszabálytervezetek véleményezése

6. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnöke részt vesz

a) az Állami Számvevőszék jogállását, feladatkörét érintő,

b) az államháztartás működési rendjéről, és a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló,

c) az államháztartás számviteli rendjével kapcsolatos

jogszabályok előkészítésében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogszabálytervezeteket a közigazgatási egyeztetés során is – megfelelő határidő biztosításával – véleményezésre meg kell küldeni az Állami Számvevőszék részére.

Az Állami Számvevőszék székhelye

7. §

(1) Az Állami Számvevőszék székhelye Budapest.

(2) Az Állami Számvevőszék szervezeti egységei minden megyében működnek.

II. fejezet

Az Állami Számvevőszék személyi állománya

8. §

(1) Az Állami Számvevőszék személyi állománya elnökből, egy alelnökből, vezetőkből, számvevőkből, legalább középfokú végzettségű köztisztviselőkből, ügykezelőkből és a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó alkalmazottakból áll.

(2) Az Állami Számvevőszék szervezetét az Állami Számvevőszék elnöke által kiadott Szervezeti és Működési Szabályzat tartalmazza.

(3) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az Állami Számvevőszék vezetőinek, számvevőinek és köztisztviselőinek jogviszonyára a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) rendelkezéseit, a többi alkalmazott jogviszonyára a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Az Állami Számvevőszék elnöke

9. §

(1) Az Országgyűlés a képviselők köréből nyolctagú jelölőbizottságot hoz létre, amely javaslatot tesz azokra a személyekre, akik az Állami Számvevőszék elnökévé választhatók.

(2) Nem jelölhető az Állami Számvevőszék elnökévé olyan személy, aki a megelőző négy évben tagja volt a Kormánynak, vagy bármely párt országos (központi) szervezetében választott vezető tisztséget töltött be.

(3) Az Állami Számvevőszék elnökének javasolt személyt az Országgyűlés illetékes bizottsága meghallgatja.

(4) Az Állami Számvevőszék elnöke megválasztása után, hivatalba lépése alkalmával az Országgyűlés előtt esküt tesz.

(5) Az Állami Számvevőszék elnöke megbízatása lejártával újraválasztható.

10. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnökét az országgyűlési képviselővel azonos mentelmi jog illeti meg.

(2) A mentelmi joggal kapcsolatos eljárásokra az országgyűlési képviselők mentelmi jogával kapcsolatos eljárási szabályokat kell alkalmazni. A mentelmi jog felfüggesztése tárgyában az Országgyűlés a képviselők kétharmadának a szavazatával dönt, a mentelmi jog megsértése esetén szükséges intézkedést az Országgyűlés elnöke teszi meg.

11. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása megszűnik:

- a) a megbízatási időtartam leteltével,
- b) a 70. életév betöltésével,
- c) lemondással,
- d) összeférhetetlenség megállapításával,
- e) felmentéssel,
- f) kizárással,

g) halállal.

(2) A lemondást írásban kell közölni az Országgyűlés elnökével. Az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása a lemondásban megjelölt napon szűnik meg.

(3) Az Állami Számvevőszék elnökével szemben a 18. §-ban meghatározott esetekben az Országgyűlés illetékes bizottsága javaslatára, az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával meghozott határozattal állapítja meg az összeférhetetlenséget.

(4) Felmentéssel szüntethető meg a megbízatás, ha az Állami Számvevőszék elnöke neki fel nem róható okból nem képes eleget tenni megbízatásából adódó feladatainak. A felmentést az Országgyűlés illetékes bizottsága kezdeményezheti. A felmentéshez az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

(5) Kizárással szünteti meg a megbízatást az Országgyűlés, ha az Állami Számvevőszék elnöke neki felróható okból nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak, illetve jogerős ítéletben megállapított büntetést követett el. A kizárást az illetékes bizottság kezdeményezheti. A kizáráshoz az Országgyűlés kétharmadának szavazata szükséges.

12. §

(1) Ha az elnök e tisztségét legalább három évig betöltötte és megbízatása megszűnésére a megbízatás időtartamának letelte, a 70. életév betöltése, lemondás, felmentés, vagy halál miatt kerül sor, a tisztség megszűnésétől számított tizenöt napon belül egy összegben hat havi – lemondás esetén pedig háromhavi – illetményével megegyező összegű juttatásra jogosult, amely társadalombiztosítási járulék, egészségügyi hozzájárulás, valamint – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék alapjául szolgáló jövedelem.

(2) Amennyiben az elnök megbízatása az (1) bekezdésben megjelölt okokból három évnél hamarabb szűnt meg, de legalább egy évig tisztségét betöltötte, akkor az (1) bekezdésben megjelölt juttatás 50%-ára jogosult.

(3) Az elnök halála esetén a juttatás az özvegyet, ennek hiányában az örökösöt illeti meg. E juttatásból egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot fizetni nem kell. E juttatás a hozzátartozói nyugellátás megállapításakor a havi átlagkereset alapjául szolgáló keresetként nem vehető figyelembe.

(4) Ha az elnök a megbízatásának megszűnését követően állami vezetői megbízatást kap, az e § szerinti juttatásra az új megbízatással összefüggő hivatalba lépése napjától nem jogosult, és a már felvett összeg időarányos részét vissza kell fizetnie.

(5) Az elnök végkielégítésre, felmentési időre, jubileumi jutalomra nem jogosult.

(6) Ha az Állami Számvevőszék elnökének megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a megbízatása nem a 11. § (1) bekezdés d) vagy f) pontja alapján szűnt meg.

13. §

(1) Az Állami Számvevőszéket az elnök vezeti. Gondoskodik arról, hogy az Állami Számvevőszék a feladatait, tevékenységét a jogszabályok előírásainak megfelelően lássa el.

(2) Az Állami Számvevőszék elnöke

a) kiadja az Állami Számvevőszék Szervezeti és Működési Szabályzatát,

b) meghatározza az Állami Számvevőszék stratégiáját és ellenőrzési tervét, gondoskodik azok végrehajtásáról,

c) összeállítja a fejezet éves költségvetési javaslatát és zárszámadását,

d) megállapítja és nyilvánosságra hozza a számvevőszéki ellenőrzés eljárási szabályait és módszereit,

e) gondoskodik az Állami Számvevőszék éves beszámolójának, valamint a központi költségvetésről és annak végrehajtásáról (zárszámadás) készített jelentésnek az Országgyűlés elé terjesztéséről,

f) gondoskodik a Kormány felkérésére végzett ellenőrzés megállapításait tartalmazó jelentés miniszterelnöknek való megküldéséről,

g) tanácskozási joggal részt vesz az Országgyűlés és bizottságainak ülésein,

h) képviseli az Állami Számvevőszéket,

i) a Szervezeti és Működési Szabályzat szerint gyakorolja a munkáltatói jogokat, meghatározza a személyi állományra vonatkozó teljesítményértékelés rendszerét és szempontjait,

j) ellenőrzi a vezetők és a számvevők vagyonnyilatkozatát, gondoskodik azok nyilvántartásáról,

k) külön jogszabályokban meghatározottak szerint szakmai képzést szervezhet,

l) ellátja a törvényekben ráruházott egyéb feladatokat.

Az Állami Számvevőszék alelnöke

14. §

(1) Az Állami Számvevőszék alelnökének megválasztására, mentelmi jogára, jogviszonyának megszűnésére az Állami Számvevőszék elnökére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(2) Az Állami Számvevőszék alelnöke az elnök akadályoztatása esetén az elnök által szabályozott jogkörben gyakorolja az elnök jogait és ellátja kötelezettségeit.

(3) Az Állami Számvevőszék alelnökének feladatait az Állami Számvevőszék Szervezeti és Működési Szabályzata határozza meg.

(4) Az Állami Számvevőszék alelnöke megbízatásának megszűnése esetére járó juttatások tekintetében a 12. § (1)–(5) bekezdéseit kell alkalmazni.

(5) Ha az Állami Számvevőszék alelnökének megbízatása megszűnik, jogosult az e megbízatására utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a megbízatása nem a 11. § (1) bekezdés d) vagy f) pontja alapján szűnt meg.

A számvevők

15. §

(1) Számvevő az Állami Számvevőszék feladat- és hatáskörében eljáró ügydöntő, vagy ellenőrzési és azt támogató érdemi feladatot ellátó, felsőfokú végzettséggel rendelkező személy lehet.

(2) A számvevőt az Állami Számvevőszék elnöke nevezi ki, a jogviszony a kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. Eltérő rendelkezés hiányában a jogviszony határozatlan időre és teljes munkaidőre jön létre. A kinevezést és annak elfogadását írásba kell foglalni.

(3) A számvevő helyettesítés céljából vagy meghatározott munka elvégzésére, feladat ellátására határozott időre is kinevezhető. A számvevő gyakornok kinevezése határozott időre szól. A határozott idejű kinevezéssel létesített jogviszony időtartamát naptárilag vagy más alkalmas módon – így különösen meghatározott munka elvégzéséhez, feladat ellátásához vagy esemény bekövetkeztéhez kötődően – kell meghatározni.

(4) A kinevezési okmánynak tartalmaznia kell a számvevő besorolását, illetményét, munkakörét, meghatározott feladatkörét és a munkavégzés helyét. A kinevezési okmány a jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet.

(5) A számvevőnek a kinevezéséhez és a besorolásához szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket igazolnia kell. A számvevő legkésőbb a munkába lépése napján köteles átadni a korábbi foglalkoztatási jogviszonyának megszűnésekor részére kiállított igazolásokat.

(6) A számvevő hivatalba lépésekor esküt tesz.

(7) A számvevő részt vesz az Állami Számvevőszék feladatainak ellátásában, elvégzi a munkaköri leírásában szereplő, továbbá azokat a feladatokat, amelyekkel felettes vezetője megbízza.

(8) A számvevőnek a feladatait a hatályos jogrend előírásai szerint, a demokratikus, jogállami intézményrendszerben kifejeződő közérdek iránti elkötelezettséggel kell ellátnia. A számvevővel szemben elvárás, hogy közszolgálati feladatait hivatásszerű példamutatással, a jogszabályi előírások maradéktalan betartásával, pontosan lássa el és állampolgári kötelezettségeit teljesítse, valamint hivatására a magánéletében is méltó legyen.

16. §

(1) A számvevőt kinevezésekor

- a) számvevő gyakornok,
- b) számvevő,
- c) számvevő tanácsos,
- d) számvevő főtanácsos,
- e) számvevő vezető főtanácsos

kategóriák valamelyikébe kell besorolni.

(2) Az Állami Számvevőszék elnöke a nem vezetői munkakört betöltő számvevő főtanácsos és számvevő vezető főtanácsos részére – ha a munkakör ellátása során nyújtott kiemelkedő szakmai teljesítménye indokolja – tanácsadói vagy főtanácsadói cím használatát engedélyezheti. A címhasználatához címpótlék jár. A címhasználat visszavonható, ha az engedélyezés indokai már nem állnak fenn.

(3) Az Állami Számvevőszék elnöke az ellenőrzést vezető számvevő részére – amennyiben nem tölt be vezetői munkakört – az ellenőrzés idejére osztályvezető-főtanácsosi besorolásnak megfelelő illetményt állapíthat meg.

(4) A számvevő jogviszonya felmentéssel megszüntethető, ha a külön jogszabályban megállapított rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt elérte. Az e címen történő felmentés az erre vonatkozó tény megjelölésével történik.

(5) A számvevő jogviszonya felmentéssel megszüntethető a munkájáról készített teljesítményértékelés eredménye alapján a közvetlen hivatali felettese vagy feladatot adó vezetője kezdeményezésére.

A vezetői és tanácsadói munkakörök

17. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnöke a számvevőt számvevő osztályvezető-főtanácsosnak, számvevő igazgató-helyettesnek, számvevő igazgatónak, számvevő főigazgatónak vagy főtitkárnak kinevezheti.

(2) A vezetői kinevezés indokolás nélkül bármikor visszavonható. A vezetői kinevezés visszavonása nem érinti a számvevői kinevezést.

(3) Az Állami Számvevőszék vezetőinek hatáskörét és feladatait a Szervezeti és Működési Szabályzat állapítja meg.

(4) Az Állami Számvevőszék elnöke az elnöki igazgatóságon elnöki (alelnöki) főtanácsadói és elnöki (alelnöki) tanácsadói munkaköröket létesíthet. Az elnöki (alelnöki) főtanácsadói és tanácsadói munkakör betöltésére szóló kinevezés határozatlan időre szól. Az elnöki (alelnöki) főtanácsadói vagy tanácsadói munkakörben foglalkoztatott számvevő vezető főtanácsosi vagy

számvevő főtanácsosi besorolást kap. A számvevő vezető főtanácsosként besorolt elnöki (alelnöki) főtanácsadó számvevő igazgató-helyettesi, a számvevő főtanácsosként besorolt elnöki (alelnöki) tanácsadó számvevő osztályvezető-főtanácsosi illetményre és juttatásra jogosult.

Összeférhetetlenség

18. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnöki, alelnöki, vezetői és számvevői tisztsége összeegyeztethetetlen minden olyan szervezetnél betöltött tisztséggel, amely szervezet az államháztartás valamelyik alrendszeréből támogatásban részesül.

(2) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője az Állami Számvevőszéknél történő alkalmazásuk idején nem lehetnek tagjai az Országgyűlésnek, önkormányzati képviselő-testületnek, és nem tölthetnek be érdekképviselői szervezetnél vezető tisztséget.

(3) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője – a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével – más megbízást nem láthat el, más kereső foglalkozást nem folytathat, díjazást más tevékenységért nem fogadhat el.

(4) Az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője és számvevője nem lehetnek sem egymással, sem a Kormány, sem pedig az Országgyűlés számvevőszéki ügyekben illetékes bizottsága tisztségviselőjével vagy tagjával közeli hozzátartozók [Ktv. 72. § (5) bek.].

(5) Ha az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke, vezetője vagy számvevője személyével kapcsolatban összeférhetlenségi ok áll fenn, azt a megválasztását vagy kinevezését követően – amennyiben az összeférhetlenség később keletkezik, annak keletkezését követően – tíz napon belül meg kell szüntetnie. Ennek megtörténteig a hatáskörét nem gyakorolhatja, feladatait nem láthatja el.

(6) A vezető és a számvevő esetében az összeférhetlenséget az elnök állapítja meg.

(7) A számvevőre vonatkozó jelen §-ban meghatározott összeférhetlenségi szabályokat az Állami Számvevőszék által az ellenőrzésben való részvételre felkért szakértőre és megbízási jogviszonyban foglalkoztatott más közreműködőre is alkalmazni kell.

Vagyonynyilatkozat

19. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnöke és alelnöke az országgyűlési képviselőkre vonatkozó szabályok szerint a megválasztásakor, majd azt követően évente; az Állami Számvevőszék vezetői és számvevői a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint a kinevezésükkor, majd azt követően a vezetők évente, a számvevők két évente vagyonynyilatkozatot tesznek. A vezetők és a számvevők vagyonynyilatkozata nem nyilvános.

(2) A vagyonyilatkozatok őrzésére, ellenőrzésére, a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség elmulasztására és a szándékosan téves tartalmú vagyonyilatkozat közlésére az Állami Számvevőszék elnökének és alelnökének esetében az országgyűlési képviselőkre, az Állami Számvevőszék vezetői és számvevői esetében – eltérő szabály hiányában – a köztisztviselőkre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

*Az Állami Számvevőszék elnökét, alelnökét, vezetőit és számvevőit
megillető díjazás és juttatások*

20. §

(1) Az Állami Számvevőszék elnökének a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított, az Állami Számvevőszéktől származó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset kilencszerese. Egyebekben az Állami Számvevőszék elnöke a minisztert megillető juttatásokra jogosult.

(2) Az Állami Számvevőszék alelnökének a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított, az Állami Számvevőszéktől származó havi keresete a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset hét és félszerese. Egyebekben az alelnök az Állami Számvevőszék elnökét megillető juttatásokra jogosult.

21. §

(1) A tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított számvevői illetményalap a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset összegével megegyező. Az illetményalap változásából eredő illetményváltozás nem minősül a kinevezés módosításának.

(2) A számvevő alapilletménye:

- a) számvevő gyakornok esetében az illetményalap 1,5-szerese,
- b) számvevő esetében az illetményalap 2,7-szerese,
- c) számvevő tanácsos esetében az illetményalap 2,9-szerese,
- d) számvevő főtanácsos esetében az illetményalap 3,3-szerese,
- e) számvevő vezető főtanácsos esetében az illetményalap 3,8-szerese,
- f) számvevő osztályvezető-főtanácsos esetében az illetményalap 3,8-szerese,
- g) számvevő igazgató-helyettes esetében az illetményalap 4,0-szerese,
- h) számvevő igazgató esetében az illetményalap 4,3-szerese,
- i) számvevő főigazgató, főtitkár esetében az illetményalap 4,6-szerese.

(3) A vezetői illetménypótlék mértéke a számvevő osztályvezető-főtanácsos, a számvevő igazgató-helyettes, a számvevő igazgató, a számvevő főigazgató, és a főtitkár esetén az alapilletmény 20%-a.

(4) A számvevőt megillető címpótlék mértéke:

- a) számvevő főtanácsos tanácsadó esetén az alapilletmény 5,5%-a,
- b) számvevő főtanácsos főtanácsadó esetén az alapilletmény 6,5%-a,
- c) számvevő vezető főtanácsos tanácsadó esetén az alapilletmény 7,5%-a,
- d) számvevő vezető főtanácsos főtanácsadó esetén az alapilletmény 8,5%-a.

(5) A számvevő a (6) bekezdés szerinti idegennyelv-tudási pótlékra jogosult, ha az idegen nyelv használata a munkakör betöltéséhez szükséges. A nyelvpótlékra jogosító munkaköröket és nyelveket a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletében kell feltüntetni.

(6) Az idegennyelv-tudási pótlék mértéke nyelvvizsgánként:

a) angol, francia vagy német nyelvből

- felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 20%-a,
- felsőfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 10%-a,
- középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 10%-a,
- középfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 5%-a.

b) egyéb nyelvből

- felsőfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 11%-a,
- felsőfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 5%-a,
- középfokú C típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 6%-a,
- középfokú A vagy B típusú nyelvvizsga esetében az illetményalap 3%-a.

(7) A feladatkör szakszerűbb ellátását biztosító tudományos fokozat, valamint a feladatkörön belüli szakosodást elősegítő további szakképesítés, szakképzettség elismeréseként a számvevő részére képzettségi pótlék állapítható meg. Képzettségi pótlék állapítható meg annak a számvevőnek is, aki a besorolásánál figyelembe vett iskolai végzettségénél magasabb szintű szakképesítéssel, szakképzettséggel rendelkezik, feltéve, ha az a munkakör ellátásához szükséges. A képzettségi pótlékra jogosító munkaköröket és képzettségeket a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletében kell feltüntetni.

(8) A képzettségi pótlék mértéke:

- a) doktori (PhD) fokozat vagy azzal egyenértékű, vagy ennél magasabb tudományos fokozat esetén az illetményalap 13%-a,
 - b) további felsőfokú iskolai rendszerű képzésben szerzett képesítés esetén az illetményalap 9%-a,
 - c) további akkreditált felsőfokú szakképesítés esetén az illetményalap 7%-a,
 - d) további középfokú szakképesítés esetén az illetményalap 6%-a.
- (9) A számvevőt megillető helyettesítési díjra, jubileumi jutalomra, cafeteria juttatásra, valamint a jelen §-ban nem nevesített jogcímen járó egyéb díj, pótlék vagy juttatás mértékére a Ktv. szabályait kell alkalmazni.
- (10) A számvevő főigazgató és a főtitkár a közigazgatási államtitkárt, a számvevő igazgató a helyettes államtitkárt megillető juttatásokra jogosult.
- (11) Az Állami Számvevőszék elnöke át nem ruházható hatáskörében a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül, munkája értékelésétől függően a számvevő (1)–(2) bekezdések szerint számított alapilletményét legfeljebb 50%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg.
- (12) Az alapszabadságon felül
- a) a számvevőnek és a számvevő tanácsosnak 11 munkanap,
 - b) a számvevő főtanácsosnak 12 munkanap,
 - c) a számvevő vezető főtanácsosnak, az elnöki (alelnöki) tanácsadónak, az elnöki (alelnöki) főtanácsadónak, a számvevő osztályvezető-főtanácsosnak és a számvevő igazgató-helyettesnek 13 munkanap,
 - d) a számvevő főigazgatónak, számvevő igazgatónak és a főtitkárnak 14 munkanap
- pótszabadság jár.

Külső szakértők

22. §

- (1) Ellenőrzés elvégzéséhez, megállapítások megtételéhez, véleményadáshoz az Állami Számvevőszék külső szakértőt vehet igénybe, ha olyan speciális szakértelemre van szükség, amellyel a számvevők nem rendelkeznek.
- (2) Minden olyan személy vagy szervezet megbízható szakértői feladattal, aki, vagy amely megfelelő szakmai felkészültséggel rendelkezik.

(3) A számvevő felelősségére, jogaira és kötelezettségeire [15. § (7)–(8) bekezdés], továbbá az ellenőrzés szabályaira [III. fejezet] vonatkozó rendelkezéseket a szakértőre is alkalmazni kell.

(4) A szakértő a megállapításaiért, véleményéért felelős az őt megbízó Állami Számvevőszéknek.

III. fejezet

Az ellenőrzés szabályai

Az ellenőrzés általános szabályai

23. §

(1) Az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzések szakmai szabályait, módszereit maga alakítja ki, és a kialakított szabályokat nyilvánosságra hozza.

(2) Az Állami Számvevőszék jogszabályi kötelezettség alapján részére megküldött tájékoztatók, vagy a hozzá érkezett tájékoztatási célú információk, jelzések és egyéb dokumentumok alapján

- a) ellenőrzést végezhet,
- b) külön jogszabályban foglalt felhatalmazás esetén jogorvoslati eljárást kezdeményezhet,
- c) a tudomására jutott adatokról, tényekről a 27. § (7) bekezdésének megfelelően az eljárásra, intézkedésre jogosult illetékes állami szervet értesíti,
- d) a tudomására jutott adatokat, tényeket a folyamatban lévő ellenőrzései keretében, vagy ellenőrzéseinek tervezése során hasznosítja.

Az ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények

24. §

(1) Az ellenőrzésekkel szemben támasztott követelmények:

- a) az ellenőrzéseket körültekintően és részletesen meg kell tervezni,
- b) az ellenőrzés végrehajtása során a jogszabályok, az ellenőrzési program, és az ellenőrzési szakmai szabályok, módszerek és az etikai normák szerint kell eljárni,
- c) az ellenőrzést végző személynek rendelkeznie kell az ellenőrzési feladat megfelelő teljesítéséhez szükséges ismeretekkel és gyakorlattal,
- d) az ellenőrzések eredményeinek, a megállapításoknak alátámasztottnak, a következtetéseknek okszerűnek, és megalapozottnak kell lenniük,

e) az ellenőrzéseket hatékonyan és eredményesen kell elvégezni.

(2) Az ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények megvalósulása érdekében az Állami Számvevőszék minőségbiztosítást működtet.

Az ellenőrzést végző számvevő jogai és kötelezettségei

25. §

(1) A számvevő a megbízólevelében megjelölt ellenőrzött szervezetnél az ellenőrzési feladatának megfelelően ellenőrzést végez. A számvevő köteles a helyszíni ellenőrzés megkezdésekor az ellenőrzött szerv vezetőjének megbízólevelét bemutatni, és személyazonosságát hitelt érdemlően igazolni.

(2) A számvevő az ellenőrzési feladatait a jogszabályok, az ellenőrzési szakmai szabályok, módszerek és az etikai normák szerint végzi.

(3) Amennyiben a rendelkezésre bocsátott dokumentumok, adatok, illetve tájékoztatás hitelességének, megalapozottságának, teljességének megállapítása, vagy egyes ellenőrzési megállapítások alátámasztása, kiegészítése indokolja, a számvevő jogosult az összefüggő tények vizsgálata céljából más szervezettől adatot, dokumentációt, tájékoztatást kérni, illetve az érintett szervezetnél is helyszíni ellenőrzést tartani.

(4) Az Állami Számvevőszék megbízásából ellenőrzést végző személy felelős

- a) az ellenőrzési feladatnak az ellenőrzési programban foglaltak szerinti végrehajtásáért,
- b) azért, hogy az ellenőrzési program által meghatározott körben minden lényeges tény megállapításra, feltárára és írásban rögzítésre kerüljön,
- c) a megállapítások helytállóságáért és azok adatszerű megalapozásáért.

(5) Az ellenőrzés vezetője felelős

- a) az ellenőrzés előkészítéséért (előtanulmány, ellenőrzési program), a helyszíni ellenőrzés megszervezéséért, az ellenőrzési feladatok összehangolásáért és eredményes lefolytatásáért,
- b) a számvevők által írásba foglalt megállapítások és a rendelkezésére álló dokumentumok alapján az ellenőrzés tapasztalatait összegző jelentés tervezetének elkészítéséért,
- c) az általa készített jelentéstervezet adatainak és ténymegállapításainak valódiságáért és helytállóságáért.

Az ellenőrzéssel kapcsolatos összeférhetetlenségi szabályok

26. §

(1) Az ellenőrzésben nem vehet részt:

a) aki az adott ellenőrzést tartalmazó ellenőrzési terv elfogadását megelőző három naptári évben, illetve az ellenőrzéssel érintett időszakban az ellenőrzött szervezet dolgozója volt,

b) aki rendszeres vagy tartós megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban állt az ellenőrzött szervezetnél az ellenőrzés megkezdését megelőző három naptári évben, illetve az ellenőrzéssel érintett időszakban,

c) aki az ellenőrzött szervezetnél bármely egyéb, megengedett tevékenységet végez, vagy az ellenőrzött időszakban ilyen tevékenységet végzett,

d) aki az ellenőrzött szervezet vezetőjének a közeli hozzátartozója [Ktv. 72. § (5) bek.],

e) akitől az ellenőrzés tárgyilagos lefolytatása egyéb okból nem várható el.

(2) Az ellenőrzést végző személy az ellenőrzés végrehajtásáért felelős vezetőjének köteles bejelenteni, ha vele szemben összeférhetetlenségi ok áll fenn. Összeférhetetlenségi okot bárki bejelenthet. Az összeférhetetlenség kérdésében az ellenőrzés végrehajtásáért felelős vezető a bejelentést követően nyolc napon belül dönt.

Adatbetekintés, adatkezelés

27. §

(1) Az ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során a dokumentumokba és az informatikai eszközökkel kezelt adatnyilvántartó rendszerek adatállományába akkor is betekinhet, illetve azokról másolatot, kivonatot készíthet, ha azok minősített adatot vagy törvény által védett egyéb titkot tartalmaznak. Az eredeti iratokat, valamint az adatnyilvántartó rendszerek adatállományait eredeti adathordozón – másolat készítése és átvételi elismervény átadása mellett – azonban csak akkor viheti el, ha büntető- vagy fegyelmi eljárás kezdeményezése indokolt, és az irat vagy adat megváltoztatásától, illetve megsemmisítésétől kell tartani.

(2) Az Állami Számvevőszék és a nevében ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során – annak lefolytatása érdekében – a személyes adatot tartalmazó dokumentumokba, adatnyilvántartásokba betekinhet, azokat – a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kivételekkel – az ellenőrzés lefolytatása céljából átveheti és kezelheti.

(3) Az Állami Számvevőszék és a nevében ellenőrzést végző számvevő az ellenőrzés során különleges személyes adatot kezelhet, de a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §-ának 2. a) pontjába tartozó adat esetében csak betekintési joggal rendelkezik.

(4) Az ellenőrzéssel érintett adatnyilvántartó rendszerben szereplő olyan személyek személyes adatai, illetve különleges személyes adatai nem vehetők át, akik az ellenőrzött tevékenységgel nem érintettek és személyes adatuk az ellenőrzés lefolytatásához nem szükséges.

(5) Az ellenőrzés során az ellenőrzött szervezetről vagy annak dolgozójáról, tisztségviselőjéről megszerzett információk a jelentés készítésén kívül – ha törvény eltérően nem rendelkezik – nem használhatók fel más célra. A számvevő a tudomására jutott minősített adatot vagy egyéb, törvény által védett titkot köteles megőrizni, azt külön felhatalmazás nélkül harmadik személynek nem adhatja át, és feladatkörén kívül nem használhatja fel.

(6) Az Állami Számvevőszék a hozzá érkezett közérdekű bejelentéseket, a jogszabályi kötelezettség alapján részére megküldött tájékoztatókat, illetve egyéb dokumentumokat, valamint a bennük szereplő személyes adatokat és különleges személyes adatokat – az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába tartozó adat kivételével – kezelheti.

(7) Az Állami Számvevőszék a (2)–(6) bekezdések alapján birtokába került személyes adatot büntető- vagy fegyelmi eljárás kezdeményezése, nyomozó hatósági megkeresés teljesítése, illetve peres eljárás lefolytatása céljából, az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába nem tartozó különleges személyes adatot pedig csak büntetőeljárás kezdeményezése, illetve nyomozó hatósági vagy bírósági megkeresés teljesítése céljából továbbíthatja az illetékes szervezet részére.

(8) Az Állami Számvevőszék a (2)–(6) bekezdések alapján birtokába került személyes adatot az adatkezelés megkezdésétől számított öt évig, az Avtv. 2. §-ának 2. a) pontjába nem tartozó különleges személyes adatot pedig az adatkezelés megkezdésétől számított három évig, de legfeljebb a kezdeményezett büntető- vagy fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig kezelheti.

Közreműködési kötelezettség

28. §

(1) Az Állami Számvevőszék ellenőrzéseinek lefolytatása, illetve az ellenőrzések megtervezése érdekében az ellenőrzött, illetve törvény alapján ellenőrizhető szervezet közreműködésre köteles.

(2) A közreműködésre felhívott szervezet az Állami Számvevőszék részére – annak kérésére soron kívül, de legkésőbb öt munkanapon belül – az ellenőrzés tervezhetősége, meghatározása, illetve lefolytatása érdekében szükséges adatokat és dokumentumokat rendelkezésre bocsátja, illetve a kapcsolódó tájékoztatást köteles megadni.

(3) A helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzött szervezet, illetve munkatársai kötelesek a számvevő részére a szervezet helyiségeibe való belépést, valamint a papír alapú és informatikai eszközökkel kezelt adatnyilvántartó rendszerekbe való betekintést biztosítani, az azokról való másolat- és kivonatkészítést lehetővé tenni, valamint a kért felvilágosítást, illetve tájékoztatást megadni.

(4) Az Állami Számvevőszék és a közreműködésre köteles szervezet között a kapcsolat elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum alkalmazásával is fenntartható.

(5) Amennyiben a közreműködésre kötelezett szervezet vagy ennek munkatársa a közreműködéssel kapcsolatos kötelezettségét megalapozott indok nélkül nem vagy késedelmesen teljesíti, az Állami Számvevőszék az intézkedési kötelezettség nem megfelelő teljesítése esetére irányadó szabályok [33. § (3) bekezdés] szerint jár el.

Észrevételezési jog

29. §

(1) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapításait megküldi az ellenőrzött szervezet vezetőjének vagy az általa megbízott személynek, és annak, akinek személyes felelősségét állapította meg.

(2) Az ellenőrzött szervezet vezetője és a felelősként megjelölt személy az ellenőrzés megállapításaira tizenöt napon belül írásban észrevételt tehet.

(3) Az Állami Számvevőszék az észrevételre a beérkezésétől számított harminc napon belül írásban válaszol. A figyelembe nem vett észrevételeket köteles a jelentésben feltüntetni, és megindokolni, hogy azokat miért nem fogadta el.

Büntetőeljárás és más felelősségre vonás kezdeményezése

30. §

(1) Ha az Állami Számvevőszék az ellenőrzése során bűncselekmény gyanúját állapítja meg, megállapításait köteles az illetékes hatósággal haladéktalanul közölni. Egyéb jogellenes cselekmény esetén a felelősség tisztázását, érvényesítését kezdeményezheti. A megkeresett szervezet az eljárás megindításával kapcsolatos álláspontjáról – törvény eltérő rendelkezése hiányában – hatvan napon belül, az eljárás eredményéről pedig annak befejezését követően harminc napon belül tájékoztatni köteles az Állami Számvevőszéket.

(2) Az Állami Számvevőszék megbízásából ellenőrzést végző személynek kötelessége, hogy az ellenőrzés során az általa felelősként megjelölt személlyel a megállapításait írásban ismertesse, és tőle írásbeli magyarázatot kérjen. A felelősként megjelölt személy az írásbeli magyarázatot tizenöt napon belül köteles megadni; annak elfogadásáról, vagy elutasításáról az ellenőrzést végzőnek harminc napon belül írásban kell nyilatkoznia.

Vagyonmegóvási intézkedések

31. §

(1) Amennyiben az ellenőrzés rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználást tár fel, illetve az ellenőrzött szervezet által a pénzeszközök kezelésére vonatkozó szabályok súlyos megsértésével történő károkozást, illetve ennek veszélyét állapítja meg, a kár megelőzése, illetve enyhítése érdekében az Állami Számvevőszék elnöke az illetékes hatósághoz, illetve szervezethez (a továbbiakban együtt: hatóság) fordulhat

a) a munkabérek folyósításának kivételével az előirányzat-felhasználási keret zárolása,

b) az államháztartás valamelyik alrendszeréből nyújtott támogatások folyósításának felfüggesztése,

c) a személyi jövedelemadó 1%-ából történő felajánlásokból való részesedés lehetőségének felfüggesztése,

d) bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén az ellenőrzött szervezet tulajdonában vagy kezelésében lévő, az államháztartási vagyon körébe tartozó vagyonelem tekintetében biztosítási intézkedés elrendelése

érdekében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a megkeresett hatóság köteles a szükséges intézkedéseket megtenni, és erről az Állami Számvevőszék elnökét tizenöt napon belül írásban értesíteni.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben foglaltak alapján tett intézkedés fenntartása a továbbiakban már nem szükséges, erről az Állami Számvevőszék elnöke az intézkedést foganatosító hatóságot értesíti.

Az ellenőrzési jelentés és annak nyilvánossága

32. §

(1) Az Állami Számvevőszék az általa végzett ellenőrzésekről jelentést készít. A jelentés tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat, következtetéseket.

(2) Az Országgyűlésnek benyújtott, valamint a Kormány felkérésére végzett ellenőrzésről szóló jelentést az Állami Számvevőszék elnöke írja alá. Az általa aláírt jelentés adatainak és megállapításainak valódiságáért és helytállóságáért felelősséggel tartozik. A többi jelentés felelősségi rendjét, valamint kiadmányozási jogát az elnök a Szervezeti és Működési Szabályzatban határozza meg.

(3) Az Állami Számvevőszék jelentése nyilvános. Törvény a nyilvánosságot államtitok védelme érdekében korlátozhatja. A nyilvánosságra hozott jelentés nem tartalmazhat minősített adatot vagy a törvény által védett egyéb titkot.

(4) A vizsgált magánszemély vagy a jogi személy vezetőjének neve és az ellenőrzés során vizsgált tevékenységgel kapcsolatba hozható személyes adata – az Avtv. 2. §-ának 2. pontjába tartozó különleges személyes adat kivételével – közérdekből nyilvános adat, és a jelentésben nyilvánosságra hozható, vagy egyéb módon hozzáférhetővé tehető.

(5) Az Állami Számvevőszék a jelentéstervezetet záró megbeszélés keretében egyeztetheti az ellenőrzött szervezet vezetőjével vagy az általa megbízott személlyel.

(6) Az önkormányzat vezetője köteles az önkormányzatra vonatkozó jelentést a képviselő-testülettel megismertetni.

Az ellenőrzött szervezet intézkedési kötelezettsége

33. §

(1) Az Állami Számvevőszék az ellenőrzési megállapításait tartalmazó jelentését megküldi az ellenőrzött szervezet vezetőjének. Az ellenőrzött szervezet vezetője köteles a jelentésben foglalt megállapításokhoz kapcsolódó intézkedési tervet összeállítani, és azt a jelentés kézhezvételétől számított harminc napon belül az Állami Számvevőszék részére megküldeni.

(2) Amennyiben az intézkedési tervben foglalt intézkedések hiányosak vagy más okból nem elfogadhatók, az Állami Számvevőszék az intézkedési tervet indokolással és tizenöt munkanap – testületi döntéshozatal szükségessége esetén a következő testületi ülést követő öt munkanap – póthatáridő tűzésével visszaküldi kijavításra, kiegészítésre az ellenőrzött szervezet vezetőjének, és erről egyidejűleg értesíti a belső ellenőrzést végző személyt, illetve szervezetet.

(3) Amennyiben az ellenőrzött szervezet vezetője nem küldi meg határidőben az intézkedési tervet vagy továbbra sem elfogadható intézkedési tervet küld, az Állami Számvevőszék elnöke

a) az ellenőrzött szervezet vezetőjével szemben büntető- vagy fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezheti;

b) kezdeményezheti az illetékes hatóságnál, illetve szervezetnél az ellenőrzött szervezetet megillető, az államháztartás valamelyik alrendszeréből származó támogatások vagy egyéb juttatások folyósításának, illetve a személyi jövedelemadó 1%-ából történő felajánlásokból való részesedés lehetőségének felfüggesztését.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott esetekben a megkeresett illetékes személy vagy szervezet köteles intézkedni, és erről az Állami Számvevőszék elnökét harminc napon belül írásban értesíteni.

(5) Ha az ellenőrzött szervezet vezetője intézkedési kötelezettségét utóbb teljesítette, az Állami Számvevőszék a (3) bekezdése b) pontja szerinti hatóságot értesíti, és kezdeményezi a támogatás, juttatás, részesedés felfüggesztésének megszüntetését.

(6) Az Állami Számvevőszék elnöke az ellenőrzés során feltárt jogszabálysértő gyakorlat, illetve a vagyon rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználásának megszüntetése érdekében – ha jogszabály súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását nem írja elő – figyelemfelhívó levéllel fordulhat az ellenőrzött szerv vezetőjéhez. A szerv vezetője a figyelemfelhívó levélben foglaltakat tizenöt napon belül – testületi szerv a soron következő ülésén – köteles elbírálni, a megfelelő intézkedést megtenni és erről az Állami Számvevőszék elnökét értesíteni.

(7) Az intézkedési tervben foglaltak megvalósítását az Állami Számvevőszék utóellenőrzés keretében ellenőrizheti.

(8) Ha a (3) bekezdésben felsorolt intézkedések nem vezetnek eredményre, ilyen intézkedések megtétele nem lehetséges, vagy az adott ügy jellege, illetve súlya egyébként indokolja, az Állami Számvevőszék elnöke kezdeményezheti, hogy az Országgyűlés illetékes bizottsága tárgyalja meg a jelentést és annak megállapításait, valamint hallgassa meg az ellenőrzött szervezet vezetőjét.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

Hatályba léptető rendelkezés

34. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdés kivételével – 2011. július 1. napján lép hatályba.

(2) E törvény 36. § (2) bekezdése 2012. január 1. napján lép hatályba.

Átmeneti rendelkezés

35. §

(1) E törvény hatályba lépését követő hatvan napon belül az Állami Számvevőszék számvevőit és számvevő-vezetőit az e törvény 16. § (1) és 17. § (1) bekezdése szerint meghatározott számvevői, illetve számvevő-vezetői kategóriák szerint kell besorolni. Az új besorolás alapján az alapilletmény az előző pótlékok nélkül számított illetmény összegénél kevesebb nem lehet.

(2) Az e törvény 21. §-a szerint megállapított illetményt 2013. január 1. napjáig kell elérni, addig a számvevő és a számvevő-vezető illetménye az új besorolás szerinti illetménynél kevesebb is lehet.

Módosító rendelkezés

36. §

(1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény XV. fejezete a következő III/B. címmel és 224/B. §-sal egészül ki:

„III/B. cím

A számvevőszéki ellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségek megszegése

224/B. § (1) Aki az Állami Számvevőszékről szóló törvényben meghatározott ellenőrzéssel kapcsolatos közreműködési kötelezettségét megszegi, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az ellenőrzött szervezet vezetője, ha írásbeli felszólítás ellenére nem küld intézkedési tervet az Állami Számvevőszék részére.

(3) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény az ellenőrzés lefolytatását megghiúsítja.”

(2) E törvény 1 §. (1) bekezdésében az „Alkotmány és e törvény” szövegrész helyébe az „Alaptörvény és e sarkalatos törvény” szöveg lép.

37. §

(1) E törvény hatályba lépésével hatályát veszti

- a) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény,
- b) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 1993. évi LXXXVIII. törvény,
- c) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 2001. évi XIV. törvény,
- d) az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló 2004. évi XLVI. törvény,
- e) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 87. §-a,
- f) a Magyar Köztársaság 1997. évi költségvetéséről szóló 1996. évi CXXIV. törvény 77. §-a,
- g) a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény 72. §-a,
- h) a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 74. §-a,
- i) a közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi XXIV. törvény 1–2. §-a,
- j) a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 225. §-a,
- k) a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 43. § (2) bekezdése,
- l) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 80. § a) pontja,
- m) a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 73. § a) pontja.

(2) E törvény hatályba lépésével hatályát veszti

- a) a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 94. § (4) bekezdése, 108. § (14) bekezdése, 121. § (7) bekezdésének első mondata, 134. § (11) bekezdése,
- b) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (2) bekezdésének e) pontjának második mondata,
- c) a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 12. § (3) bekezdése,

- d) az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 73. § (10) bekezdése,
- e) a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 227. § (3) bekezdése, 376. § (21) bekezdése,
- f) a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény 45. § (2) bekezdése,
- g) a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény 38. §-a,
- h) a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény 9/C. § (11) bekezdésének utolsó mondata,
- i) a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 21. §-ából az „a költségvetési támogatás felhasználásának ellenőrzését az Állami Számvevőszék,” szövegrész,
- j) a magánnyugdíjról és a magán-nyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 98. § (3) bekezdése,
- k) a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 12. § (2) bekezdésének utolsó mondata,
- l) a Magyar Tudományos Akadémiáról szóló 1994. évi XL. törvény 20. § (10) bekezdése,
- m) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 39/G. § (1) bekezdése, 57. § (1) bekezdése,
- n) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 104. § (3) bekezdése,
- o) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 92. § (1) bekezdése.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

A nemzetközi és hazai változásoknak, valamint az ezekkel összefüggő társadalmi és gazdasági elvárásoknak megfelelően az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény az elmúlt két évtizedben többször is módosításra került. A módosítások érintették az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: Számvevőszék) jogállását, szervezetét, működését, hatáskörét, feladatait, személyi állományát és az ellenőrzés szabályait. E törvény az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény újrakodifikált változatát tartalmazza, amely épít a korábbi szabályozásra, de emellett magában foglalja a szabályrendszer számos új elemét is.

A világgazdasági válság következményeként erősödtek a társadalmi feszültségek, s az élet szinte minden területére jellemző, hogy változatlan vagy növekvő mennyiségű feladatot a korábbiaknál kevesebb erőforrás felhasználásával kell megvalósítani. E téren is alighanem számolni kell a nemzeti költségvetési politikák rendező elveinek uniós szintű összehangolásával.

A Számvevőszék az Országgyűlés ellenőrző szerve, ellenőrző tevékenységét az Alaptörvénynek és a törvényeknek alárendelten végzi. A törvény jelentős garanciákat tartalmaz a Számvevőszék függetlenségének biztosítására.

A törvény a bírósági, hatósági és hivatali típusú számvevőszéki modellek közül az utóbbi mellett foglal állást. E vonatkozásban is megtartja az elmúlt húsz év közjogi hagyományait. A Számvevőszék tehát nem bíróság és nem is hatóság, az ellenőrzötttekkel szemben nincsenek közvetlen szankcionálási jogosítványai. Megállapításai és javaslati mindhárom klasszikus hatalmi ág tevékenységén keresztül hasznosulnak. A Számvevőszék a közpénzügyekre legszélesebb rátekintéssel rendelkező szervezet, tevékenysége egyaránt szolgálja a központi és az önkormányzati szintet, így hozzájárul a közpénzekkel való gazdálkodás jó minőségéhez és a jól működő állam fenntarthatóságához. A Számvevőszék küldetése, hogy szilárd szakmai alapon álló, értékteremtő ellenőrzéseivel előmozdítsa a közpénzügyek átláthatóságát, rendezettségét, és ezzel járuljon hozzá a „jó kormányzáshoz” (good governance).

A Számvevőszék tevékenységében a költségvetés véleményezése új hangsúlyokat kap, figyelemmel a környezeti változásokra, az Európai Uniónak a tagországok költségvetésének előzetes egyeztetésére vonatkozó, bevezetendő szabályaira. E körben jelentős szerepe van az új Alaptörvény elfogadásának és a Költségvetési Tanács hatáskörére és működésére vonatkozó szabályok változásának is.

A törvény kiemeli és erősíti a Számvevőszék tanácsadó és segítő szerepét. Rögzíti, hogy a Számvevőszék az ellenőrzési tapasztalatain alapuló magállapításaival, javaslataival, tanácsaival segíti az Országgyűlést, annak bizottságait, és az ellenőrzött szervezetek munkáját. Az ellenőrzött szervezetek segítségének törvényi igénye kifejezi azt az elvet, hogy az ellenőrzés nem öncélú, nem a hátrányos jogkövetkezmények alkalmazására irányul. Az ellenőrzési tevékenység fontos célja és szerepe a megelőzés és a jó gyakorlat átadása.

A törvény a Számvevőszék személyi állományára vonatkozó szabályokon több tekintetben változtat, a korábbiakhoz képest új rendelkezéseket állapít meg. A Számvevőszék a gazdasági környezet változásából adódó kihívásnak csak úgy tud megfelelni, ha erősíti kapacitását, fejleszti a szervezet külső és belső reagáló képességét és ezzel lehetővé teszi, hogy a közvélemény elvárásaira mielőbbi, érdemi válaszok szülessenek. Ennek megvalósítására a Számvevőszék elnökének a törvény jelentős szervezetalakítási szabadságot biztosít. A számvevők munkájának megítélésében a teljesítményértékelés a mérvadó, ami ösztönzi a személyi állományt a minőségi munka végzésére.

A törvény a számvevővel szemben az átlagosnál szigorúbb erkölcsi követelményeket és magatartási szabályokat fogalmaz meg. Ugyancsak szigorú szabályok vonatkoznak a számvevői összeférhetetlenségre és a számvevőszéki ellenőrzéssel szemben támasztott követelményekre.

A hatékony és magas színvonalú feladatellátás alapfeltétele a célokhoz, feladatokhoz illeszkedő módszertan kidolgozása, továbbfejlesztése, valamint a folyamatos, minőségközpontú módszertani fejlesztés fenntartása, a jó nemzetközi gyakorlat adaptálása. A Számvevőszék figyelembe veszi a legfőbb ellenőrző intézményeket tömörítő nemzetközi szervezet (INTOSAI) által már elfogadott, illetve folyamatosan kidolgozásra kerülő módszertani és működési elveket. A Számvevőszék megtartja aktív szerepvállalását a nemzetközi ellenőrzés-szakmai közéletben. Részt vesz a nemzetközi ellenőrzési tapasztalatok cseréjében, és erősíti együttműködését a nemzeti számvevőszékekkel és a nemzetközi szervezetekkel.

A törvény széleskörű önállóságot biztosít a Számvevőszék részére az ellenőrzések során alkalmazott módszerek kidolgozásában. A Számvevőszék kötelezettsége ugyanakkor, hogy az általa kialakított ellenőrzési módszereket és az ellenőrzések során alkalmazott szakmai szabályokat nyilvánosságra hozza, ezáltal az ellenőrzött szervezetek számára is megismerhetővé tegye.

A törvény szigorítja az ellenőrzött szervezetek közreműködési, valamint az ellenőrzési megállapításokkal kapcsolatos intézkedési kötelezettségének szabályait. A törvény a korábbi megengedő szabályok helyett konkrét cselekvést előíró rendelkezéseket tartalmaz, amelyekhez szoros határidőket rendel. A törvény egyidejűleg – a feltárt hiányosságok, illetőleg mulasztások súlyától függően – szigorítja az ellenőrzött szervezettel, illetőleg a felelősként megjelölt személyekkel szemben alkalmazható jogkövetkezményeket. Új elem, hogy az Számvevőszék elnökének megkeresésére a megtett intézkedésekről, illetőleg a kezdeményezett eljárások lefolytatásának eredményéről a megkeresett szervnek minden esetben visszajelzést kell adnia a Számvevőszék elnöke részére.

A törvény a szabályok pontosításával megerősíti a Számvevőszék tevékenységének és ellenőrzési megállapításainak a nyilvánosságát. Garanciális szabály, hogy a közpénzek felhasználásával és a nemzeti vagyonnal való gazdálkodással kapcsolatos ellenőrzési tapasztalatok a nyilvánosság számára megismerhetők legyenek. Ennek érdekében a Számvevőszék aktív és kezdeményező kommunikációt folytat, élve a világháló adta lehetőségekkel. A törvényi alapvetés kifejezi azt a szándékot, hogy a számvevőszéki jelentéseknek elismert és keresett információforrásként kell szolgálniuk.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A törvény összefoglalja az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: Számvevőszék) jogállásának lényeges elemeit. Kimondja, hogy a Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, amely az Országgyűlésnek alárendelve látja el feladatát. A törvény deklarálja, hogy a Számvevőszék ellenőrzési tevékenysége során minden más szervezettől független.

A jogállásra vonatkozó szabályok között jelenik meg a Számvevőszék tanácsadó–javaslattevő funkciója, amelynek keretében az ellenőrzési tapasztalatokat hasznosítva segíti az Országgyűlés munkáját.

A Számvevőszék nem hatóság, az ellenőrzési megállapításokkal összefüggésben nem rendelkezik közvetlen szankcionálási lehetőséggel, csupán kezdeményezheti a jogkövetkezmények érvényesítésére vonatkozó eljárást az erre jogosult szervnél. A törvény egyértelműsíti, hogy a Számvevőszék ellenőrzési megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt közvetlenül nem támadhatók meg.

A 2. §-hoz

A Számvevőszék, mint önálló költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének jogosítványait 2004. évben történt törvénymódosítás óta az apparátus vezetőjeként a főtitkár gyakorolta. A törvény visszatér a 2004. előtti szabályhoz, azzal, hogy a költségvetési fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének jogosítványait ismét az elnökhöz telepíti. Ezért a törvény hatályba lépésével egyidejűleg az államháztartás működési rendjéről szóló 292/2009. (XII. 19.) Korm. rendelet 2. § 6. e) pontjának szövegét is módosítani szükséges.

A Számvevőszék függetlenségét biztosító garanciális szabályokról rendelkezik a törvény, amikor kimondja, hogy a Számvevőszék az éves költségvetésre vonatkozó javaslatát és a költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámolóját maga állítja össze. Ugyancsak a garanciális szabályok közé sorolható, hogy a Számvevőszék részére jóváhagyott éves költségvetés nem lehet kevesebb az előző évinél, valamint az is, hogy a Számvevőszék részére törvény új feladatot csak úgy állapíthat meg, ha a feladatellátáshoz szükséges pénzügyi fedezetet egyidejűleg biztosítja.

A 3-4. §-hoz

A Számvevőszék függetlenségét erősítő rendelkezés előírja, hogy a Számvevőszék számára hatáskört és feladatot e sarkalatos törvény és más törvények állapíthatnak meg.

A korábbi szabályokhoz képest pontosításokat tartalmaz a Számvevőszék ellenőrzési tervének jóváhagyására és erről az Országgyűlés tájékoztatására vonatkozó rendelkezés. Ebben kifejezésre jut, hogy a Számvevőszék ellenőrzési tervének összeállításáért és jóváhagyásáért az elnök a felelős. Az általa jóváhagyott ellenőrzési tervről tájékoztatja az Országgyűlést, illetőleg annak illetékes bizottságát.

Az 5. §-hoz

A törvény a Számvevőszék ellenőrzési feladatait a lehető legszélesebb körben, de ésszerű keretek között határozza meg, figyelemmel arra is, hogy nem a Számvevőszék az egyetlen ellenőrzést végző szervezet az államháztartás rendszerében. A törvény összefoglalja a legfontosabb ellenőrzési területeket: az államháztartás gazdálkodását, a központi költségvetési javaslat megalapozottságát és teljesíthetőségét, az állami kötelezettséggel járó beruházási előirányzatok felhasználásnak törvényességét és célszerűségét.

A Számvevőszék ellenőrzési feladatai kiterjednek többek között a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és az elkülönített állami pénzalapoknak a felhasználására, valamint a helyi önkormányzatok és a kisebbségi önkormányzatok gazdálkodására. A Számvevőszék széles körben ellenőrizheti az államháztartásból meghatározott célra ingyenesen juttatott vagyon felhasználását is. A szervezet ellenőrzési jogosítványi kiterjednek az államháztartás körébe tartozó vagyon kezelésének, a vagyonnal való gazdálkodásnak, és az államháztartás alrendszereit érintő szerződéseknek az ellenőrzésére. A szabályozás azon az elvi alapon áll, hogy a tulajdonosi szerkezettől függetlenül minden olyan gazdálkodó szervezet ellenőrizhető, amelyik valamely jogcímen közpénzből kapott támogatást, illetőleg egyéb juttatást.

A Számvevőszék a korábbi szabályokkal megegyezően továbbra is ellenőrzi a központi költségvetés végrehajtásáról készített zárszámadást, valamint az állami adóhatóság és a helyi önkormányzatok adóztatási és egyéb bevételszerző tevékenységét.

A 6. §-hoz

Garanciális szabályként írja elő a törvény az elnök bevonását a Számvevőszék jogállását, feladatait, működését és ellenőrzési tevékenységét közvetlenül érintő jogszabályok előkészítésébe.

A 7. §-hoz

A törvény rögzíti, hogy a Számvevőszéknek minden megyében működnek ellenőrzést végző szervezeti egységei.

A 8. §-hoz

A törvény a Számvevőszék szervezetére és személyi állományára vonatkozó alapvető szabályokat rögzíti. E körben rendelkezik arról, hogy a Számvevőszék vezetőinek, számvevőinek, köztisztviselőinek, valamint az e körbe nem sorolható alkalmazottak jogviszonyára e sarkalatos törvényen kívül mely törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.

A 9-12. §-hoz

A Számvevőszék elnökének megválasztására, mentelmi jogára, jogviszonyára és megbízatásának megszűnésére vonatkozó részletes szabályokat állapítja meg.

A 13. §-hoz

Meghatározásra kerülnek a Számvevőszék elnökének feladatai. A Számvevőszék az elnök egyszemélyi vezetése alatt áll, ha törvény a Számvevőszék részére címez hatáskört, azt az elnök gyakorolja.

14. §-hoz

A Számvevőszék alelnökének megválasztására, mentelmi jogára, jogviszonyára és megbízatásának megszűnésére vonatkozó részletes szabályokat állapítja meg. Az alelnök az elnök általános helyettese, aki az elnök által meghatározott jogkörben látja el az elnök helyettesítését és egyéb feladatait.

A 15-16. §-hoz

A törvény meghatározza a számvevők és a számvevő-vezetők foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó szabályokat. E körben rendelkezik a számvevők kinevezéséről, besorolásáról és a foglalkoztatásukra vonatkozó szabályokról. A számvevő kinevezése határozatlan időre szól, de meghatározott esetekben a jogviszony határozott idejű kinevezéssel is létesíthető.

A 17. §-hoz

A számvevő-vezetők és tanácsadók kinevezése és a vezetői (tanácsadói) megbízás visszavonása az elnök hatáskörébe tartozik. A feladatokhoz való rugalmas szervezeti alkalmazkodás indokolja, hogy az elnök ezt a jogkörét szabadon, külön törvényi megkötések nélkül gyakorolja. Ezzel függ össze, hogy a vezetői megbízás visszavonását indokolni nem kell. Ugyanakkor garanciális szabály, hogy a vezetői megbízás visszavonása a számvevői kinevezést nem érinti.

A 18. §-hoz

A törvény a Számvevőszék elnökére, alelnökére, vezetőire és számvevőire a közszolgálatban szokásosnál szigorúbb összeférhetetlenségi szabályokat állapít meg. Ez vonatkozik mind a

hozzátartozói kapcsolatokra, mind pedig az ellenőrző és az ellenőrzött szervezet viszonylatára. Ebből következően a mérlegelést nem engedő ún. abszolút kizárási okok köre is szélesebb.

A 19. §-hoz

A Számvevőszék elnöke, alelnöke, számvevő-vezetői és számvevői vagyonynyilatkozat-tételre kötelezettek. A vezetőknek évente, a nem vezető beosztású számvevőknek pedig kétfévente kell ennek a kötelezettségnek eleget tenni. A vagyonynyilatkozatok közül az elnök és az alelnök vagyonynyilatkozata az – országgyűlési képviselőkre vonatkozó szabályokkal megegyezően – nyilvános.

A 20-21. §-hoz

A törvény a Számvevőszék elnökének, alelnökének, számvevő-vezetőinek és számvevőinek javadalmazási szabályairól rendelkezik, a nem szabályozott kérdésekben a Ktv. rendelkezéseinek alkalmazását írja elő.

A 22. §-hoz

A Számvevőszék ellenőrzési tevékenységéhez külső szakértők közreműködését is igénybe veheti. A számvevőre vonatkozó felelősségre, jogokra és kötelezettségekre, az ellenőrzés szabályaira, valamint az összeférhetetlenségre vonatkozó rendelkezéseket a Számvevőszék megbízásából eljáró szakértőre is alkalmazni kell.

A 23. §-hoz

A korábbi szabályoktól eltérően a törvény nem határozza meg a Számvevőszék által végzett ellenőrzések típusát és módszertanát. Figyelemmel van arra a körülményre, hogy az ellenőrzés módszertana egy folyamatosan változó, bővülő szakmai ismeretanyag, amelyre jelentős mértékben hatással vannak az időszakonként közzétett egyre részletesebb nemzetközi standardok is. Ezért a törvény az ellenőrzések szakmai szabályainak és módszereinek a kialakítását a Számvevőszékre bízta, ugyanakkor kötelezettséggént írja elő ezek nyilvánosságra hozatalát.

A 24. §-hoz

Az ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények egyben az ellenőrzés sikerességének, illetőleg eredményességének garanciáit jelentik. Ezeknek a követelményeknek valamennyi ellenőrzés során érvényesülniük kell, amit a Számvevőszék által működtetett minőségbiztosítás garantál.

A 25. §-hoz

A törvény rögzíti az ellenőrzést végző számvevő jogait és kötelezettségeit. Egyértelműsíti, hogy az ellenőrzést végző személyek közül miért felelős a számvevő, és mi az, ami az ellenőrzés vezetőjének felelősségi körébe tartozik.

A 26. §-hoz

Garanciális szabály, hogy az ellenőrzésben nem vehet részt olyan személy, akivel szemben e törvényben megállapított összeférhetlenségi ok áll fenn (kizárás). A törvény a kizárási okokat következetes elvek és szigorú elvárások alapján határozza meg.

A 27. §-hoz

A törvény az ellenőrzést végző számvevő birtokába jutott ún. védett adatok kezelésének szabályait állapítja meg a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) rendelkezéseivel összhangban. A szabályozás egyfelől biztosítja, hogy az ellenőrzést végzők a legszélesebb körben férhessenek hozzá az ellenőrzött szervezet adataihoz, de ugyanakkor előírja az ily módon megszerzett adatok kezelésének szabályait is. A Számvevőszék a közérdekű bejelentéseket, a jogszabályi kötelezettség alapján megküldött tájékoztatókat, valamint a bennük szereplő személyes adatokat az Avtv. szabályainak megfelelően kezelheti.

A 28. §-hoz

Az ellenőrzött szervezet, valamint az e törvény 25.§ (3) bekezdése alapján ellenőrizhető szervezet köteles az ellenőrzésben közreműködni, a szükséges adatok és dokumentumok biztosításával a számvevő munkáját segíteni. Ha a közreműködésre köteles szervezet, illetőleg munkatársa ennek a kötelezettségének önként nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, akkor a törvényben előírt magatartás a 33.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint kikényszeríthető.

A 29. §-hoz

A Számvevőszék ellenőrzési megállapításaira az ellenőrzött szervezet vezetője, valamint az, akinek személyes felelősségét az ellenőrzés megállapította jogosult észrevételeket tenni. A Számvevőszék az észrevételt érdemben megvizsgálja és erről harminc napon belül írásban tájékoztatást ad. Garanciális szabály, hogy a figyelembe nem vett észrevételeket a Számvevőszék köteles a jelentésben feltüntetni és megindokolni, hogy azokat miért nem fogadta el.

A 30. §-hoz

Ha a Számvevőszék az ellenőrzés során bűncselekmény gyanúját állapítja meg, megállapításait haladéktalanul közölnie kell az illetékes hatósággal, egyéb jogellenes cselekmény esetén a felelősség tisztázását és érvényesítését kezdeményezheti. A megkeresett szervezet az eljárás lefolytatásáról, illetőleg annak eredményéről az e törvényben meghatározott határidőn belül köteles a Számvevőszék részére tájékoztatást adni.

Ha a Számvevőszék az ellenőrzés során feltárt hiányosságokkal összefüggésben megjelöli a felelős személyt, akkor az érintett személytől írásbeli magyarázatot kell kérni. A felelősként megjelölt személy a magyarázatot határidőhöz kötötten köteles megadni.

A 31. §-hoz

A közvagyon védelmét erősítő szabály, hogy a Számvevőszék elnökének az ellenőrzött szervezet jogellenes magatartásának következményeként előállott kárveszély megelőzésére, illetőleg a már bekövetkezett kár enyhítésére megfelelő eszközöket biztosít a törvény. Ennek célja a közvagyon

megóvása és a legszükségesebb intézkedések megtétele annak érdekében, hogy az észleléstől az ellenőrzés befejezéséig terjedő időszakban további kár ne keletkezzen. Az intézkedés hatékonyságát erősíti a megkeresett szerv visszajelzési kötelezettsége a megtett intézkedésekről. Értelemszerűen az intézkedés csak addig tartható hatályban, amíg az annak alapjául szolgáló ok, illetőleg körülmény fennáll.

A 32. §-hoz

A Számvevőszék ellenőrzésének végterméke a „jelentés”, amely tartalmazza az ellenőrzés során feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket. A Számvevőszék jelentése nyilvános, így annak tartalma az Avtv. rendelkezéseinek betartása mellett megismerhető. A jelentés nyilvánosságával függ össze az a rendelkezés is, hogy az önkormányzat vezetője köteles az önkormányzatra vonatkozó jelentést a képviselő-testülettel megismertetni.

A 33. §-hoz

A törvény szándéka, hogy felszámolja a „következmények nélküli ellenőrzéseket”. Ennek lényege, hogy az ellenőrzési megállapítások súlyától függően szigorodik az ellenőrzött szervezet kötelezettsége és felelőssége. A korábbi megengedő (diszpozitív) szabályokkal szemben előtérbe kerülnek az eltérést nem engedő (kógens) előírások. Példaként említhető, hogy amíg a korábbi szabályok szerint az ellenőrzött szervezeten múlt, készít-e a feltárt hiányosságok megszüntetésére vonatkozó intézkedési tervet vagy sem, addig a törvény az intézkedési terv készítését kötelezően írja elő, ha azt az ellenőrzési megállapítások szükségessé teszik. Ezzel összefüggésben a határidők is szorosak mind a Számvevőszék, mind az ellenőrzött számára.

A törvény új eszközként nevesíti az elnöki figyelemfelhívó levelet. Ez gyakorlatilag a feltárt hiányosságok orvoslására igénybe vehető legenyhébb eszköz, ami csak akkor alkalmazható, ha az ellenőrzés során megállapított jogszabálysértő gyakorlat, illetőleg a vagyon rendeltetésellenes vagy pazarló felhasználásának megszüntetése érdekében a jogszabály súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazását nem írja elő. Az elnöki figyelemfelhívó levél célja egyrészt a már bekövetkezett jogellenes állapot megszüntetése, másrészt az ebből esetlegesen következő hátrányok megelőzése. Az elnöki figyelemfelhívó levél súlyát erősíti az a szabály, hogy az ellenőrzött szervezet vezetője köteles az elnöki figyelemfelhívó levélben foglaltakat érdemben megvizsgálni, a szükséges intézkedéseket megtenni és erről az Állami Számvevőszék elnökét értesíteni.

Az intézkedési terv realizálását az Állami Számvevőszék utóellenőrzés keretében ellenőrizheti. Ennek során lehetőség van az ellenőrzött szerv által megtett intézkedések helyszíni vizsgálatára is.

A 34. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

A 35. §-hoz

Rendelkezést tartalmaz a Számvevőszék személyi állományának új besorolására, annak határidejére és szabályaira.

A 36. §-hoz

Az ellenőrzések jogkövetkezményeinek szigorítását jelenti, hogy a törvény a Büntető Törvénykönyvet módosítva egy új büntetőjogi tényállást fogalmaz meg.

A 37. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

Az Országgyűlés
Gazdasági és informatikai bizottsága

Bizottsági önálló indítvány

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

H e l y b e n

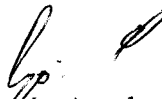
Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlés Gazdasági és informatikai bizottsága – a Házsabály 85. § (2) bekezdése és 103.§ (2) bekezdése alapján – mellékelten benyújtja *az Állami Számvevőszékről* szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat társadalmi-gazdasági és szakmai körülményeit bemutató indokolását mellékelten csatoljuk.

Tájékoztatom, hogy a törvény elfogadásához az Alkotmány 32/C. § (4) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

Budapest, 2011. május 9.

Rogán Antal
elnök